

[Løvig Simonsen]

rådsforeningen og Kommunernes Landsforening, om, at den endelige godkendelse ligger hos ministeren. Det er socialdemokratiet meget tilfreds med.

Inden jeg forlader regionplanlægningen, vil jeg dog henlede ministerens opmærksomhed på, at 2 medlemmer af udvalget ønskede en klageadgang opretholdt vedrørende kommuneplaner og lokalplaner. Jeg mener ikke, at der er givet en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor man ikke ville supplere en sådan ankemulighed. Hvad er ministerens indstilling hertil?

De store ændringer er sket på sektorplanområdet, hvor de kommende sektorplaner ikke længere skal være bindende, men derimod retningsgivende og i deres substans mere handlingsorienterede end registrerende. Sektorplanlægningen bygges op i en videndel, hvor man vil arbejde for, at offentligheden kommer ind i planlægningsarbejdet på et tidligere tidspunkt; det er jo ganske udmærket. Det samme gælder, at videndelen principielt er åben for enhver, herunder også den offentliggørelse, der vil finde sted i form af overvejelser.

Det næste led er den politiske del, der også skal offentliggøres, og hvor der bliver en indsigelsesperiode på 8 uger, og endelig en handlingsdel, der udarbejdes i forbindelse med den årlige budgetudarbejdelse.

Der er altså ikke længere tale om, at disse sektorplaner skal være bindende, og derfor skal de heller ikke godkendes af ministeren, men det er klart, at amtsrådets beslutninger er retningsgivende for dets politik på området og dermed også for de kommunale myndigheder. Der er også sikret en dialog såvel mellem amt, kommune, staten og brugerne, en dialog, der naturligvis efter denne lovs hensigt må have til formål at styrke miljøet og naturen. Dette vil jeg gerne have bekræftet af ministeren i dag.

De springende punkter er følgende: hvad gør man, såfremt man ikke når til enighed i dialogen? Er ministeren overbevist om, at det da vil være natur- og miljøinteresserne, der vejer tungest? Og hvis ikke, hvilke virkemidler har ministeren da til at fremme denne overordnede målsætning?

Det andet punkt er følgende: hvor et amtsråd beslutter at ændre i sin tilkendegivende politik, skal en sådan ændring offentliggøres også i enkeltstiltfælde. Dette er jo

særdeles udmærket, sådan som det fremgår af § 11 og § 12 og bemærkningerne til disse, men det fremgår altså ikke, på hvilken måde en sådan offentliggørelse skal ske, og ej heller hvilke myndigheder og organisationer der er tænkt på. Såfremt ministeren ikke kan tydeliggøre dette i dag, bør det ske under det kommende udvalgsarbejde.

Nu forholder det sig sådan – det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget – at det forudsættes, at amtsrådet og kommunalbestyrelserne færdiggør førstegangsplanlægningen, før den forestående, fremtidige ordning for sektorplanlægningen træder i kraft. Det er socialdemokratiet helt enig i, og derfor undrer det, at ministeren bliver lidt ulden, når det drejer sig om råstofplanlægningen.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at førstegangsplanlægningen inden for alle sektorområder skal være færdigbehandlet og godkendt, for ellers har de nye forhandlingsorienterede forslag jo ikke samme grundlag at bygge på. Jeg går ud fra, at ministeren er orienteret om problemstillingen vedrørende recipientkvalitetsplanlægningen. Vi mener, det er et problem, der skal løses på tilfredsstillende vis.

Må jeg til slut gøre opmærksom på, at der jo ikke gives folketinget meget tid til at gennembehandle og eventuelt færdigbehandle en så vidtgående ændring på sektorplanområdet som den, der her er lagt op til.

Socialdemokratiet ser positivt på forslaget, men vi ønsker som sagt, at der gives de fornødne garantier, så der ikke blot bliver tale om en forenkling, men så sandelig også om en styrkelse af vor natur og vort miljø.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Dette omfattende lovforslag er en direkte følge af de bestræbelser, regeringen igennem forenkling af den offentlige administration ønsker at fremme. Jeg skal tilføje, at de kommende synspunkter også udtales på vegne af CD.

Forslaget beskæftiger sig med 2 planlægningstyper: regionplanlægningen og sektorplanlægningen, og bygger på arealudvalgets første delbetænkning af 30. september 1985.

Vi forstår lovforslaget sådan, at det bygger på, at planlægningen i Danmark fremover skal være langt mere temaorienteret, dvs.